

[A. M. Hansen.]

pagnearbejdere paa Fabrikkerne og et Par Tusinde Helaarsarbejdere, vil man forstaa, at dette er et uhyre stort Spørgsmaal for Sukkerroeeignene. Og naar man betænker, at vi har Fabrikkerne, vi har Arbejderne, vi har Sukkerroedyrkerne, som gennem Slægtled er oplært til denne Dyrkningsmetode, og vi har, for at tage det alt sammen med, de mange Kilometer Roespor, som ogsaa betyder en Kapital, der skal forrentes, ja, saa mener jeg, man har Ret til at sige, at det er af vital Interesse for vort Samfund, at vi kan fortsætte med denne Produktion, og at det er af uhyre stor Interesse, at vi kan naa op paa en øget Produktion af Sukker, saaledes at vi ikke bliver nede paa det Areal, som vi i de sidste 3—4 Aar har været nede paa, omkring 30 000 ha, men at vi netop faar forceret Sukkerdyrkingen frem, saaledes at vi naar op paa de 80 000 Tdr. Land.

Og dér melder Spørgsmaalet sig: Kan dette naas? Der skal jo nemlig 80 000 Tønder Land til, for at man kan opnaa den Sukkermængde, som vi bruger herhjemme, og vi skulde jo netop undgaa at indføre Sukker i nogen nævneværdig Grad. Derfor spørger vi: Kan dette naas, er der i dette Forslag noget, der opfordrer Sukkerroedyrkerne til at udvide deres Areal?

Jeg har i de sidste Dage været til nogle Møder nede paa Lolland og har dér haft Lejlighed til at tale med adskillige Sukkerroedyrkere, og jeg kan ikke nægte, at jeg sporede en betydelig Skuffelse over Resultatet af den mellem de paagældende Parter sluttede Overenskomst, idet den almindelige Mening dernede var, at den foreslaaede Grundpris er for lav til, at Dyrkingen kan blive rentabel. Det er muligt, at de Sukkerroedyrkere, som er bedst beliggende, med Roespor i nogenlunde Nærhed af Fabrikken, med en god Høst og nogenlunde gode Konjunkturer kan vente en forsvarlig Rentabilitet, saadan hævdes det dernede, hvorimod det naturligt vil gaa saadan, at naar man skal udvide Arealet, vil der være nogle ude i Periferien, som ligger langt borte fra Roespor, fra Læsseplads og fra Fabrik, der skal med, og det er navnlig det, man er bange for, at den Pris, der er foreslaaet, ikke skulde animere dem nok.

Denne Stemning dernede faar selvfølgelig ogsaa Næring forskellige Steder fra. Den har jo f. Eks. faaet Næring fra „Nakskov Tidende“, og jeg vil gerne med den højtærede Formands Tilladelse citere nogle Linier af et Nummer af dette Blad for 1. Februar i Aar. Bladet skriver:

„Vi har gentagne Gange nævnt en Melispris paa 36 Øre som Minimum, idet den ved Hjælp af Tantiømen betyder en Roepris paa noget over 2 Kr. pr. Dobbeltcentner.“

Og senere skriver Bladet:

„Forhandlingerne har drejet sig om, hvilken Melispris der skulde regnes med, naar man bibeholdt det nuværende Kontraktforhold mellem Roedyrkerne og Fabrikkerne. Her har Handelsministeren med stor Barskhed sat ind overfor Roedyrkerne for at drive denne Pris saa langt ned som muligt.“

Og endelig slutter Artiklen med at sige til Sukkerroedyrkerne:

„Sukkerroedyrkerne skal hverken vedtage Resolutioner eller Protester, men ganske rolig erklære, at paa det Grundlag“ — det var altsaa ikke det endelige Grundlag, men det var under Forhandlingerne —

„ønsker de ingen Overenskomst, thi om de end ikke alle kan tænke sig helt at opgive Sukkerroedyrkingen, saa kan de dog meget vel indrette sig paa at indskrænke Arealerne betydeligt, især da Kornprisernes Stigen lover bedre Udbytte af Kornedyrkingen end hidtil.“

Jeg gør opmærksom paa, at saadanne Artikler, medens Forhandlingerne stod paa, har jo ikke bidraget til at fremme disse, og nægtes kan det heller ikke, at der fra anden Side, fra Landbrugernes Sammenslutning, gøres meget gennem Annoncer for at advare Folk mod at slutte sig til.

Jeg vil haabe, at Sukkerroedyrkerne rundt omkring ved Fabrikkerne vil forstaa, at det er umuligt i disse Tider at faa en særlig høj Pris, men jeg vil ogsaa haabe, det bliver muligt — det vil der jo blive Lejlighed til at undersøge i det kommende Udvalg —, hvis ikke den Pris, der er foreslaaet her, giver Basis for Rentabilitet, at træffe saadanne Foranstaltninger, at det kan animere til at faa Sukkerroearalet op til de 80 000 Tdr. Land. Det forekommer mig